

ikke at lægge dette lille Lovforslag flere Hindringer i Vejen end højst nødvendigt.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa det bedste anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Ting. Jeg er vis paa, at det vil blive hilst med Glæde af saa at sige alle vore Landboforeninger, navnlig i Jylland, og af den allerstørste Del af Landbefolkningen, om dette Lovforslag kunde blive til Lov, inden vi naar Midtsommeren.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Det Spørgsmaal, som her er rejst, var jo stærkt under Debat, da Husdyrloven var til Behandling i 1912, og det er ikke underligt, at man fra den Side, der har forelagt dette Lovforslag, rejser det paa ny. Nu er jo nemlig den Tid inde, da den her omhandlede Bestemmelse i Loven er traadt i Kraft. Jeg er for mit Vedkommende ikke enig i Forslagsstillernes Betragtninger med Hensyn til Gennemførelsen af deres Lovforslag, men dette Spørgsmaal skal Rigsdagen jo nu afgøre. For mig staaer det saaledes, at man ikke ret godt kan gaa ind paa, at de specielle Landboforeninger selv skal bestemme, om de vil benytte sig af Bestemmelsen om kontrolleret Mælkeydelse eller ikke.

Den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) nævnede, at daværende Landbrugsminister Anders Nielsen i Udvalget i sin Tid skulde have sagt, at dersom en Landboforening ønskede Dispensation, vilde Ministeren altid tiltræde et saadant Ønske. Dette kan jeg selvfølgelig ikke have nogen Mening om. Jeg maa jo benytte mig af Loven, saaledes som den er affattet, og deri gives der Ministeren en Bemyndigelse til enten at give eller at nægte denne Tilladelse. Jeg forstaaer Bestemmelsen i den nuværende Lov saaledes, at der kun maa gives Tilladelse til at se bort fra Bestemmelserne, naar Bebyggelsen paa de paagældende Egne er saa spredt, at det næsten er umuligt at oprette Kontrolforeninger, saaledes at man af denne Grund kunde se bort fra Bestemmelserne. Det er derfor ogsaa ganske naturligt, at der i de Aar, der er gaaet, ikke er kommet noget som helst Andragende til Ministeriet fra Foreninger paa Øerne, men kun fra Foreninger i Jylland.

Den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) sagde, at jeg havde pure afslaaet alle disse Andragender. Det er slet ikke rigtigt. Der er indkommet 29 Andragender; af disse er de 18 bevilgede, de 11 er afslaaede. Jeg ved ikke, om det interesserer

Rigsdagen — og jeg ved heller ikke, om Lovforslaget skal behandles i Udvalg —, men det kunde maaske være rigtigt her at anføre, hvilke Foreninger det er, der har søgt om Dispensation, og hvilke af disse der har faaet Dispensation. Følgende Landboforeninger har faaet deres Andragende bevilget for 1914: Hammerum Herreds Landboforening, Vildbjerg og Omegns Landboforening, Sunds m. fl. Herreders Landboforening, Vorgod m. fl. Herreders Landboforening, Hedelandboforeningen for Hodsager og omliggende Sogne, Kolding Vesteregns Landboforening, Hedelandboforeningen for Feldborg og Omegn, Sønder Felding, Assing og Skarrild Landboforening, Hadsund og Omegns Landboforening, Morsø Landboforening, Det Thylandske landøkonomiske Selskab, Haderup og Omegns Landboforening, Nordthly Landboforening, for 1915: Vinding, Vind og Nørre Omme m. fl. Sognes Landboforening, Hedelandboforeningen for Feldborg og Omegn, Nordthly Landboforening, Haderup og Omegns Landboforening. Alle disse Landboforeninger har søgt og faaet Dispensation. En Forening, Hedelandboforeningen for Feldborg og Omegn, har allerede i Aar søgt Dispensation og faaet den. For følgende Foreningers Vedkommende er Andragendet om Dispensation afslaaet: Kollerup og Omegns Landboforening, Randers Amts Husholdningsselskab, Vest Himmerlands Landboforening, Landboforeningen for Sejerslev-Ejerslev-Jordby, Aalborg Amts Landboforening, Nibe-Løgstør og Omegns Landboforening, Mols og Sønder Herreds Landboforening, Bjerringbro og Omegns Landboforening, Landboforeningen for den østlige Del af Viborg Amt, Langaa og Omegns Landboforening, og i 1916 er atter et Andragende fra Landboforeningen for den østlige Del af Viborg Amt afslaaet.

Det er ikke let for Ministeriet at skønne over disse Forhold, men naar et saadant Andragende om Dispensation bliver indsendt til Ministeriet, sender vi det til Statsdyrskuekommissionen, og dennes Formand sender det igen til Formanden for den Tyreskuekreds, hvortil den paagældende Landboforening hører. Ligeledes afæskes der Statskonsulenten en Erklæring, og naar disse 3 Erklæringer er kommet til Ministeriet med Forslag om Nægtelse af Andragendet, er det blevet nægtet. I alle andre Tilfælde er det blevet bevilget. Den Ordning, som vil fremkomme, dersom dette Lovforslag vedtages, bliver ikke ensartet for hele Landet, idet